

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název: Muzejní animace v pedagogice volného času

Autorka: Jana Hružová

Bakalářská práce Jany Hružové se zabývá vztahem muzejní animace a pedagogiky volného času. Autorka v ní představuje muzejní animaci jako funkční výchovně vzdělávací metodu a nastiňuje její potenciál v praxi volnočasové pedagogiky. Ve druhé části své práce dále ilustruje možnosti jejího využití a rozvinutí na příkladech vlastní činnosti v Muzeu Vysočiny v Třebíči.

Práce zaujme již od prvních řádek svým kultivovaným slohem. Její celková koncepce je přehledně a logicky strukturována a po formální a jazykové stránce je předložený text v pořádku.

V první kapitole se autorka zabývá muzejní animací na teoretické rovině, zmiňuje její význam v sociálně kulturním kontextu, vymezuje tento pojem ve vztahu ke galerijní animaci, muzejní a galerijní pedagogice a především vůči animačním aktivitám obecně. Tato část práce je podle mého názoru velice podnětná a cenná už jen proto, že v současné době je takové vymezení na odborné půdě nedostatkovým zbožím. Autorka tak v této problematice pasáží čerpá v podstatě ze všech v českém jazyce dostupných zdrojů k tématu.

Druhá kapitola se zabývá historií muzejní pedagogiky, charakterizuje situaci od jejího vzniku až po její současné trendy.

Inspiračním polem pro vlastní obor pedagogiky volného času se dále stává kapitola třetí, ve které je na základně předchozího zkoumání velice obratně reflektován význam muzejní animace pro vychovatelství.

Ve čtvrté kapitole se pak setkáme s inspirativním pohledem do zákulisí muzejního pedagoga - animátora. Autorka zde představuje dva projekty Muzea Vysočiny v Třebíči – Velikonoční program pro děti a Dějepisné soutěžení na kterých se sama co by organizátorka a animátorka spolupodílela. Popisuje cíle a východiska plánovaných aktivit a způsoby motivace cílových skupin. Vlastní průběh akce pak dokumentuje v samotném závěru této kapitoly v esejisticky pojaté reportáži. Tuto praktickou část také vhodně doplňuje o rozsáhlou obrazovou a textovou dokumentaci nabízející případným zájemcům z řad vychovatelů dostatečně ucelený pohled „do kuchyně“ muzejních pedagogů.

Práce Jany Hružové představuje poctivé pátrání po možnostech teoretického ukotvení muzejních animátorů v českém kulturním prostředí. Autorka dokazuje, že kreativně pojatá animace v muzejním prostředí je přirozeně bohatým nositelem hluboké kulturní reflexe. Poukazuje také na nevyužité rezervy v uplatnění této výchovně vzdělávací metody ve volnočasových aktivitách.

Domnívám se, že by bylo vhodné v takto započatém bádání dále pokračovat a rozvinout toto téma v rámci magisterské práce. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení:

výborně

V Českých Budějovicích, dne 20.8.2008

Mgr. Karel Řepa